

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Lvnden.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

dro prædecessori nostro donatis, & de centum censualibus annuatim solvendis, es nescire professus veritatem, sed omnia discutienda nostro examini reservabas; nos volentes omnem ambiguitatem à tuo pectore penitus amovere, rescriptum inclytæ memoriæ Alphonsi patris tui, sicut in registro ejusdem prædecessoris nostri, cui donatio facta fuit, de verbo ad verbum invenimus, celsitudini tuæ præsentibus inclusum literis fideliter destinamus. Quocirca nobilitatem regiam rogamus attentius & moneamus quatenus parentum inhærens vestigiis, ut sicut es successor in regno, ita & voti successor existas, quæ pro salute sua pariter & suorum Christi Vicario concesserunt, liberaliter & sine difficultate qualibet perfolvas. ex quo, præter æternæ remunerationis præmium, temporaliter quoque tibi & regno tuo per apostolicæ sedis protectionem & gratiam multa provenire poterunt incrementa, neque contrarium posses sine offensa creatoris efficere: qui etsi de aliarum Ecclesiarum injuriis graviter offendatur, tanto gravius adversus eos qui apostolicæ sedis jura illicitè detinent commoveretur, quanto fortius peccare videntur qui ejus quæ caput est omnium & magistræ, non sine præsumptione sacrilega jura invadere non formidant. Datum Laterani V. Idus Decembris.

FRATRI RAYNERIO.

Sicut nobis per tuas literas intimasti, carissimus in Christo filius noster illustris Rex Portugalliæ nuper nobis pro annuo censu quatuor unciarum auri, quas coram te recognovit, quingentos & quatuor morabatinos fratri A. magistro Hierosolymitani Hospitalis in Hispania nostro nomine assignavit, quos idem Hospitalarius nobis nuper sine diminutione transmisit. Super aliis verò de quibus idem Rex se nescire professus est veritatem, & quæ nostro examini discutienda commisit, per rescriptum donationis bonæ recordationis Alexandro Papæ prædecessori nostro factæ ab inclytæ memoriæ Alphonso patre ipsius Regis, quod ipsi nostris inclusum literis destinamus, eum reddimus certiorem. Tu autem eundem diligentius moneas & inducas ut sicut in regno ita & in voto patri succedens, oblatum Vicario Iesu

Christi sine qualibet diminutione perfolvat quod non posset sine grandi sacrilegio retinere. Datum ut supra.

ARCHIEPISCOPO LYNDEN.

Varum nos tenor literarum edocuit quòd fratres Hospitalis sancti Iohannis laici & illiterati ad partes illas mittuntur pro eleemosynis colligendis quas populus ex devotione pro sustentatione pauperum præfato loco mittere consuevit. Quia verò non sufficiunt per se loca omnia circumire, sibi Clericos, sacerdotes, laicos, etiam rudes, non religiofos, sed in nequitiiis exercitatos assument, eorum pectoribus crucis characterem imponentes. Cùmque gulæ & ebrietati deserviant, se valde inhonestos in aliis ostendentes, Clerum & populum graviter scandalizant, cùm ipsi laici prioratum fungantur officiis, & tam Clericis quàm sacerdotibus præponantur, & non solum Episcopis inobedientes existunt, verùm etiam quasdam immunitates, tanquam ab apostolica sede sibi indultas, præsumunt sibi temerè vindicare. Cùm enim in quadam Ecclesia baptismali eis à tuo prædecessore collata quidam nuper percutiens vicarium sacerdotem, ipsam Ecclesiam sanguinis effusione scædasset, usque ad reconciliationem divina ibidem interdixisti officia celebrari. Sed nihilominus ipsi divina in ea officia celebrarunt. Sacerdotes insuper undecunque venientes ad eos, de quorum etiam conversatione & ordinatione nulla certitudo prorsus habetur, ad divinum officium sibi celebrandum recipiunt, Episcoporum assensu minimè requisito. alios etiam Presbyteros ab officio suspensos per Episcopos suos pro suorum exigentia meritorum, iidem, cùm sint laici, ad officia restituunt exequenda. Quidam præterea cum uxoribus suis in domibus propriis commorantur, quos, eò quòd eis de suis aliquid conferunt annuatim, ita emancipare contendunt, ut aliis secundum leges terræ de sibi objectis respondere minimè teneantur. Verùm quia privilegium meretur amittere qui permissa sibi abutitur * libertate, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus si quos Clericos seu sacerdotes aut laicos à prædictis fratribus pro colligendis eleemosynis cruce falsò signatos inveneris, his à quibus ipsos missos fuisse

Epist. 450.
Ut eleemosynarum collectorum pios & bonos ordinentur, reiectis illis qui populum offendebant.
Cap. Tuorum.
De privilegiis.

* In Tertia Col. laic. possitare

* In *Tertia* Col-
la. remedio

constiterit, per totam provinciam tuam, nostra fretus auctoritate, exhortationis hujusmodi officium interdicas; missos etiam, si laici fuerint, excommunicatio- nis mucrone percillas; si Clerici vel Presbyteri fuerint, ab officio beneficii que suspendas, nullo prorsus privilegij benefi- cio vel appellationis * refugio prava- lente. Eos verò quos in prædicta Eccle- sia lege tibi dioecesana subiecta post in- terdictum tuum divina celebrasse cog- noveris, ejusdem pœna suspensionis in- voluens, in ea, donec reconciliata fue- rit, quemadmodum sacra præcipiunt in- stituta, officia non permittas divina cele- brari. Presbyteros etiam suspensos ab Episcopis suis, & per dictos fratres ad of- ficia sua temerè restitutos, in eandem suspensionis sententiam nostra fretus auctoritate reduces. Alios verò quos ad respondendum aliis secundum legem terræ pro præmissa causa asserunt non teneri, nolumus excusari, quin eos ad respondendum sublato appellationis im- pedimento compellas. Datum ut supra.

CANONICIS NOVARIEN.

Epist. 451.
Significat se
confirmasse sen-
tentiam pro ip-
sis latam contra
Albertum Sic-
cum.
Cap. Causam.
De sententia
re iudicata.
Vide supra epist.
39. & seq.

Causam quæ inter vos & dilectum filium Albertum Siccum Clericum super præbenda Novarien. Ecclesiæ vertebatur, quæ quondam fuit venerabilis fratris nostri P. Novarien. Episcopi, de qua se dicebat idem Albertus per bonæ memoriæ C. Papam prædecessorem nostrum fuisse per annulum investitum, coram nobis diutius ventilatam, venerabili tandem fratri nostro Lauden. Episcopo de consensu partium appellatione remota commisimus terminandam. Qui, sicut ex literis ejus accepimus, utriusque partis rationibus plenius intellectis, pro vobis contra dictum Albertum diffinitivam sententiam promulgavit: à qua fuit ad nostram audientiam appellatum. Dicto igitur Alberto & magistro I. & V. procuratoribus Ecclesiæ vestræ in nostra propter hoc præsentia constitutis, idem Albertus probare multipliciter nitebatur sententiam ipsam iniquè latam fuisse, ac propter hoc debere non immeritò retractari: dictis procuratoribus vestris defendentibus sententiam, & eam petentibus confirmationis nostræ præsidio communiri. Nos igitur auditis quæ fuerant hinc inde proposita, & diligentius intellectis, habito etiam cum fratribus nostris super hoc diligenti

tractatu, licet ex parte ipsius Alberti fuisset propositum quòd contra formam mandati nostri dictus Episcopus sententiam promulgaverat, sicut per attestatio- nes nitebatur probare, quia tamen judicis animus non semper ad unam proba- tionis speciem inclinatur, & ipsa sen- tentia nihil continebat iniquum, & ei- dem iudici de communi assensu partium causa fuerat appellatione remota com- missa, qui, ut sententiam ferret, post examinationem causæ ab utraque par- tium fuerat requisitus, sententiam ip- sam de fratrum nostrorum consilio au- ctoritate curavimus apostolica confir- mare, ac eam per venerabilem fratrem nostrum P. Portuen. Episcopum diffini- vimus observandam. Decernimus ergo ut nulli omnino &c. Datum Laterani VI. Idus Decembris.

VRGELLEN. EPISCOPO.

Sicut venerabiles fratres nostri Ter- raconen. Archiepiscopus & suffra- ganei ejus suis nobis literis intimarunt, inter multas tribulationes & angustias quæ invenerant nos nimis temporibus tuis, & propter insufficientiam tuam, Ecclesiam Vrgellensem, nec possent facile propter multitudinem enarrari, culpæ tuæ illud imputari & poterat & debebat quòd cum episcopatum ipsum (ut fama testatur) minus canonicè fueris affec- tus, quod malè ceperas, deteriori exitu conclusisti; cum difficile sit ut bono per- agantur exitu quæ sunt malo inchoata principio. Verum cum tempore proce- dente mala publicarentur in terra, nec imminentibus periculis opponere te au- deres, ut tanquam murum te ipsum pro domo Israël ponens, ascenderes ex ad- verso, & in die Domini, sicut athleta Christi, fortiter dimicares, insalutatis fratribus clanculò recessisti; ut ex ipsis operibus mercenarium, qui videns lupum venientem dimittit oves, & fugit, te ostenderes, non pastorem; & ingres- sus monasterium de Aspirano ab aposto- lica sede licentia non petita, cui soli Episcoporum depositio, cessio, & translatio reservatur, Vrgellen. Canonicis per li- teras indicasti quòd propter insufficien- tiam & occultam tui corporis ægritudi- nem non posses ulterius ministrare: qui- bus, de rebus tuis condito testamento, & facta renuntiatione in scriptis, eligen- di Pontificem & providendi Ecclesiæ

Epist. 451.
Renuntiationem
Episcopatus
approbat.